

O INEGALITATE A LUI JACOB STEINER

DORIN MĂRGHIDANU¹⁾

Abstract. In this note we emphasize the inequality $e^x \geq x^e$, ($x > 0$) and the relations between this and other inequalities.

Are shown eleven analytic proofs and three consequences.

Keywords: Steiner's inequality, Euler, the number e, means inequality

MSC : 26A06, 26D15.

În această lucrare ne propunem să aprofundăm pe cale analitică următoarea inegalitate:

1. Lemă (inegalitatea lui Steiner). *Pentru orice $x > 0$, avem*

$$e^x \geq x^e, \quad (1)$$

cu egalitate pentru $x = e$.

Demonstrație. Considerăm funcția $f_1 : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $f_1(x) = \frac{x^e}{e^x}$, care are derivata $f'_1(x) = \frac{ex^{e-1}e^x - x^e e^x}{e^{2x}} = \frac{x^{e-1}(e-x)}{e^x}$.

Se observă cu ușurință că $x_0 = e$ este abscisă pentru punctul de maxim absolut al funcției f_1 pe intervalul $(0, \infty)$. Vom avea deci,

$$f_1(x) \leq f_1(e) \Leftrightarrow \frac{x^e}{e^x} \leq 1 \Leftrightarrow e^x \geq x^e.$$

2. Consecință și o scurtă notiță istorică

Scriind inegalitatea (1) sub forma echivalentă:

$$e^{\frac{1}{e}} \geq x^{\frac{1}{x}}, \quad \forall x \in (0, \infty), \quad (1')$$

obținem răspunsul la o veche problemă pusă în *Journal de Crelle*, vol. XL, în anul 1850 de către marele matematician Jacob Steiner ([3], [13]), privitoare la maximumul lui $x^{\frac{1}{x}}$ (sau a lui $\sqrt[x]{x}$ – în notația de atunci...). Răspunsul la problema lui Steiner, este acum imediat: anume maximumul cerut are loc – conform (1') – atunci când $x = e$.

Iată și ideea din demonstrația originală din [13], (reluată și în [3] și [5]) – idee centrată pe utilizarea inegalității foarte cunoscute, $e^y \geq 1 + y$. Într-adevăr luând $y = \frac{x}{e} - 1$, obținem:

$$e^{\frac{x}{e}-1} \geq \frac{x}{e} \Leftrightarrow e^{\frac{x}{e}} \geq x \Leftrightarrow e^x \geq x^e \Leftrightarrow e^{\frac{1}{e}} \geq x^{\frac{1}{x}}.$$

¹⁾Profesor dr., C. N. „A.I. Cuza“, Corabia, jud. Olt, e-mail: d.marghidanu@gmail.com

3. Observație. Datorită celor prezentate anterior și ca o recunoaștere postumă în descoperirea acestei mici bijuterii matematice – în onoarea ilustrului matematician elvețian – am numit inegalitatea din Lemă (ca de altfel și echivalenta ei din (1')), inegalitatea lui *Steiner*.

4. Observație. În [15] este prezentată o demonstrație fără derivate a inegalității $e^x \geq 1 + x$, $\forall x \in \mathbb{R}$, cu egalitate, dacă și numai dacă $x = 0$. În monografia [16], pp. 208-212, *Andrei Vernescu*, pe lângă inegalitățile (1), (1') și $e^x \geq 1 + x$, considerate mai sus, mai demonstrează și inegalitatele:

(i) $e^x \geq ex$, pentru orice x real (cu egalitate $\Leftrightarrow x = 1$);

(ii) $x^x \geq \left(\frac{1}{e}\right)^{\frac{1}{e}}$, pentru orice x real pozitiv (cu egalitate $\Leftrightarrow x = \frac{1}{e}$).

Este demonstrată și echivalența tuturor acestor cinci inegalități. Sunt prezentate, de asemenea, și interpretările grafice corespunzătoare, demonstrându-se că toate inegalitățile respective au loc doar în baza e (pp. 212-214), iar apoi este făcut un studiu detaliat al inegalității $a^x \geq 1 + x$, când baza $a > 1$ este mai mare, respectiv mai mică decât e. În sfârșit, în [11] este stabilit că graficele funcțiilor $x \mapsto a^x$ și $x \mapsto \log_a x$ ($a > 1$, $x > 0$) sunt tangente dacă și numai dacă $a = e^{\frac{1}{e}}$, punctul de tangență fiind cel de coordonate $x_0 = e$, $y_0 = e$.

5. Demonstrații alternative pentru inegalitatea lui Steiner

Pe lângă demonstrația deja prezentată, vom oferi și alte demonstrații pentru inegalitatea (1). Vor fi utilizate cunoștințe simple privind monotonia funcțiilor și natura extremelor unei funcții.

Elementul comun al tuturor acestor demonstrații îl constituie prelucrarea analitică a unor funcții asociate – potrivit alese. Chiar și demonstrația originală din [13], de mai sus, se poate aranja în următoarea prezentare care face să apară funcții:

Demonstrația 2. Se consideră funcția $f_2 : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f_2(x) = e^x - x - 1$, pentru care $x_0 = 0$ este minim absolut al funcției, deci $f_2\left(\frac{x}{e} - 1\right) \leq f_2(0)$ – și apoi ca mai sus.

Pe lângă demonstrația din Lemă, prezentăm încă două demonstrații în care apar expresiile e^x și x^e .

Demonstrația 3 (vezi și [14]). Alegem de această dată funcția:

$$f_3 : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}, \quad f_3(x) = \frac{e^x}{x^e} \left(= \frac{1}{f_1(x)} \right).$$

Acum, fie folosind expresia derivatei $f'_3(x) = \frac{x^{e-1}(x-e)}{e^x}$, fie faptul că f_3 este „răsturnata“ funcției f_1 , deducem că $x_0 = e$ este punct de minim absolut al lui f_3 . Deci vom avea:

$$f_3(x) \geq f_3(e) \Leftrightarrow \frac{e^x}{x^e} \geq 1 \Leftrightarrow e^x \geq x^e.$$

Demonstrația 4. Fie funcția $f_4 : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $f_4(x) = e^x - x^e$. A demonstră că $f_4(x) \geq 0$, pentru orice $x \in (0, \infty)$, adică $e^x \geq x^e$, prin logaritmare, revine la a demonstra – echivalent, că $x \geq e \ln x$.

Pentru aceasta considerăm funcția $\varphi : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x) = x - e \ln x$ (v. și [5]), pentru care avem

$$\varphi'(x) = 1 - \frac{e}{x} = \frac{x - e}{x}.$$

Rezultă că $x_0 = e$ este punct de minim al funcției φ , deci $\varphi(x) \geq \varphi(e) = 0$, pentru orice $x \in (0, \infty)$.

În următorul „calup“ de trei demonstrații vom considera trei funcții ce conțin expresiile e^x și ex .

Demonstrația 5. Fie funcția $f_5 : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f_5(x) = e^x - ex$, pentru care avem $f'_5(x) = e^x - e$.

Deci $x = 1$ este punct de minim al funcției f_5 . Avem atunci:

$$f_5\left(\frac{x}{e}\right) \geq f_5(1) \Leftrightarrow e^{\frac{x}{e}} - x \geq 0 \Leftrightarrow e^{\frac{x}{e}} \geq x \Leftrightarrow e^x \geq x^e.$$

Demonstrația 6. Luăm acum funcția $f_6 : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$,

$$f_6(x) = \frac{e^x}{ex} = \frac{e^{x-1}}{x}.$$

Cum avem, $f'_6(x) = \frac{e^{x-1}(x-1)}{x^2}$, rezultă că $x_0 = 1$ este punct de minim pentru f_6 .

Vom avea deci:

$$f_6\left(\frac{x}{e}\right) \geq f_6(1) \Leftrightarrow \frac{e^{\frac{x}{e}}}{e \cdot \frac{x}{e}} \geq 1 \Leftrightarrow e^{\frac{x}{e}} \geq x \Leftrightarrow e^x \geq x^e.$$

Demonstratia 7. Să considerăm funcția „răsturnată“ celei din demonstrația anterioară, $f_7 : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $f_7(x) = \frac{ex}{e^x} = \frac{x}{e^{x-1}}$. Avem:

$$f'_7(x) = \frac{e^{x-1}(1-x)}{e^{2(x-1)}} = \frac{1-x}{e^{x-1}},$$

de unde deducem că $x_0 = 1$ este punct de maxim pentru funcția f_7 . Ca urmare, vom avea:

$$f_7\left(\frac{x}{e}\right) \leq f_7(1) \Leftrightarrow \frac{e \cdot \frac{x}{e}}{e^{\frac{x}{e}}} \leq 1 \Leftrightarrow x \leq e^{\frac{x}{e}} \Leftrightarrow x^e \leq e^x.$$

Următoarele trei demonstrații utilizează funcții ce conțin expresiile x și $\ln x$.

Demonstrația 8. Alegând funcția $f_8 : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $f_8(x) = x - \ln x$, avem:

$$f'_8(x) = \frac{x - 1}{x}.$$

Rezultă că $x_0 = 1$ este punct de minim al funcției. În consecință avem:

$$f_8\left(\frac{x}{e}\right) \geq f_8(1) \Leftrightarrow \frac{x}{e} - \ln \frac{x}{e} \geq 1 \Leftrightarrow \frac{x}{e} - \ln x + 1 \geq 1 \Leftrightarrow x \geq e \ln x \Leftrightarrow e^x \geq x^e.$$

A se compara funcția f_8 , cu funcția φ din Demonstrația 4 .

Demonstrația 9. Cu funcția $f_9 : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $f_9(x) = x \ln x$, avem $f'_9(x) = \ln x + 1$. Punctul $x_0 = \frac{1}{e}$ este deci punct de minim . În particular, pentru $\frac{1}{x} > 0$, avem :

$$f_9\left(\frac{1}{x}\right) \geq f_9\left(\frac{1}{e}\right) \Leftrightarrow \frac{1}{x} \cdot \ln \frac{1}{x} \geq -\frac{1}{e} \Leftrightarrow -\frac{1}{x} \cdot \ln x \geq t - \frac{1}{e} \Leftrightarrow e \cdot \ln x \leq x \Leftrightarrow x^e \leq e^x.$$

Demonstrația 10. Luăm, de această dată, funcția $f_{10} : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $f_{10}(x) = \frac{\ln x}{x}$, pentru care avem

$$f'_{10}(x) = \frac{1 - \ln x}{x^2}.$$

Punctul $x_0 = e$ este punct de maxim al funcției. Prin urmare, vom avea:

$$f_{10}(x) \leq f_{10}(e) \Leftrightarrow \frac{\ln x}{x} \leq \frac{1}{e} \Leftrightarrow x \geq e \ln x \Leftrightarrow e^x \geq x^e.$$

Prezentăm, în final, o demonstrație în care se folosește o funcție exponentială.

Demonstrația 11. Considerăm funcția $f_{11} : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $f_{11}(x) = x^{\frac{1}{x}}$. Pentru aceasta avem:

$$f'_{11}(x) = x^{\frac{1}{x}-2}(1 - \ln x),$$

de unde se observă că $x_0 = e$ este punct de maxim al funcției.

Vom avea deci:

$$f_{11}(e) \geq f_{11}(x) \Leftrightarrow e^{\frac{1}{e}} \geq x^{\frac{1}{x}} \Leftrightarrow e^x > x^e.$$

La același rezultat – privind monotonia funcției alese – se ajunge dacă observăm că $\ln f_{11}(x) = \frac{\ln x}{x} = f_{10}(x)$.

O altă consecință a inegalității lui Steiner este cea privitoare la compararea a două exponențiale în care intervin două dintre constantele cele mai utilizate din matematică – e și π .

6. Propoziție (inegalitatea lui Euler). *Are loc inegalitatea:*

$$e^\pi > \pi^e. \tag{2}$$

Demonstrația rezultă imediat din (1), luând $x = \pi$.

Mai multe demonstrații ale inegalității (2) se pot consulta în [4], [10], [11], sau se obțin prin înlocuirea în oricare din demonstrațiile de mai sus a lui x prin π .

În monografia [16], pp. 252-253, se demonstrează că:

$$\begin{cases} 1 < a < b \leq e \Rightarrow a^b < b^a \\ e \leq \alpha > \beta \Rightarrow \alpha^\beta > \beta^\alpha, \end{cases}$$

adică, dacă a și b (sau α și β) nu sunt separate de numărul e , atunci, dintre expresiile a^b și b^a (respectiv α^β și β^α) este mai mare cea care are la baza numărul mai apropiat de e .

Deci cu $\alpha = e$ și $\beta = \pi$, se regăsește că $e^\pi > \pi^e$.

7. Observații

1) Valorile numerice pentru cele două puteri – confirmă inegalitatea demonstrată mai sus, anume $e^\pi = 23,14069263\dots$, $\pi^e = 22,45915772\dots$ (v. [6], [7]).

2) Cele două numere e^π și π^e sunt foarte interesante – și în sine – suscitând încă atenția și studiul matematicienilor. Pentru e^π , matematicianul *Alexandr Gelfond* a demonstrat în 1934 că este număr transcendent. Despre numărul π^e nu se cunoaște încă, nici dacă este număr algebric sau număr transcendent, nici măcar dacă este număr rațional sau irațional ([6], [7]).

O a treia consecință importantă a inegalității (1) o constituie demonstrarea faimoasei inegalități dintre mediile aritmetică, geometrică și armonică. Vom oferi o demonstrație pentru această inegalitate în forma sa ponderată.

Pentru aceasta, reamintim că, fiind date numerele reale strict pozitive x_1, x_2, \dots, x_n și numerele numite ponderi $p_1, p_2, \dots, p_n > 0$, cu $\sum_{k=1}^n p_k = 1$, sunt cunoscute următoarele medii clasice ponderate:

$$A_n[x] := \sum_{k=1}^n p_k x_k \tag{3}$$

(media aritmetică ponderată a numerelor x_1, x_2, \dots, x_n),

$$G_n[x] := \prod_{k=1}^n x_k^{p_k} \tag{4}$$

(media geometrică ponderată a numerelor x_1, x_2, \dots, x_n),

$$H_n[x] := \frac{1}{\sum_{k=1}^n \frac{p_k}{x_k}} \tag{5}$$

(media armonică ponderată a numerelor x_1, x_2, \dots, x_n).

Pentru $p_1 = p_2 = \dots = p_n = \frac{1}{n}$, se regăsesc mediile clasice.

8. Propoziție (inegalitatea mediilor ponderate). Pentru numerele reale pozitive x_1, x_2, \dots, x_n și ponderile $p_1, p_2, \dots, p_n > 0$, cu

$$\sum_{k=1}^n p_k = 1,$$

au loc inegalitățile:

$$A_n[x] \geq G_n[x] \geq H_n[x], \quad (6)$$

cu egalitate dacă $x_1 = x_2 = \dots = x_n$.

Demonstrație. Folosind relația (1) cu substituția $x \rightarrow \frac{x_1 e}{G_n[x]}$, obținem

$$e^{\frac{x_1 e}{G_n[x]}} \geq \left(\frac{x_1 e}{G_n[x]} \right)^e,$$

cu egalitate dacă și numai dacă

$$\frac{x_1 e}{G_n[x]} = e \Leftrightarrow x_1 = G_n[x].$$

Prin ridicare la puterea p_1 în inegalitatea anterioară, obținem :

$$e^{\frac{p_1 x_1 e}{G_n[x]}} \geq \left(\frac{x_1 e}{G_n[x]} \right)^{p_1 e}. \quad (7_1)$$

Analog avem:

$$e^{\frac{p_2 x_2 e}{G_n[x]}} \geq \left(\frac{x_2 e}{G_n[x]} \right)^{p_2 e}, \quad (7_2)$$

$$\vdots \quad \vdots$$

$$e^{\frac{p_n x_n e}{G_n[x]}} \geq \left(\frac{x_n e}{G_n[x]} \right)^{p_n e}. \quad (7_n)$$

Prin inmulțirea relațiilor (7₁) – (7_n), obținem :

$$\begin{aligned} e^{\frac{e}{G_n[x]} \cdot \sum_{k=1}^n p_k x_k} &\geq \left(\frac{x_1^{p_1} e^{p_1}}{G_n^{p_1}[x]} \cdot \frac{x_2^{p_2} e^{p_2}}{G_n^{p_2}[x]} \cdot \dots \cdot \frac{x_n^{p_n} e^{p_n}}{G_n^{p_n}[x]} \right)^e \Leftrightarrow \\ &\Leftrightarrow e^{\frac{e A_n[x]}{G_n[x]}} \geq \left(\frac{(x_1^{p_1} x_2^{p_2} \dots x_n^{p_n}) \cdot e^{p_1+p_2+\dots+p_n}}{G_n^{p_1+p_2+\dots+p_n}[x]} \right)^e \Leftrightarrow \\ &\Leftrightarrow e^{\frac{e A_n[x]}{G_n[x]}} \geq \left(\frac{G_n[x] \cdot e}{G_n[x]} \right)^e \Leftrightarrow e^{\frac{e A_n[x]}{G_n[x]}} \geq e^e \Leftrightarrow A_n[x] \geq G_n[x]. \end{aligned}$$

Egalitatea se obține dacă și numai dacă $x_1 = x_2 = \dots = x_n (= G_n[x])$.

Dacă în inegalitatea $A_n[x]G_n[x]$ se înlocuiește x_k cu $\frac{1}{x_k}$, se obține și cealaltă inegalitatea din (6), $G_n[x] \geq H_n[x]$.

9. Corolar (inegalitatea mediilor).

Pentru numerele reale pozitive x_1, x_2, \dots, x_n are loc dubla inegalitate:

$$\frac{x_1 + x_2 + \dots + x_n}{n} \geq \sqrt[n]{x_1 \cdot x_2 \cdot \dots \cdot x_n} \geq \frac{n}{\frac{1}{x_1} + \frac{1}{x_2} + \dots + \frac{1}{x_n}}, \quad (8)$$

cu egalitate dacă $x_1 = x_2 = \dots = x_n$.

Demonstrația rezultă din Propoziția 8 prin particularizarea $p_1 = p_2 = \dots = p_n = \frac{1}{n}$.

Alte demonstrații pentru inegalitatea mediilor se pot consulta în [1], [2], [8], [9], [12].

BIBLIOGRAFIE

- [1] E. F. Beckenbach & R. Bellman, *Inequalities*, Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg-New-York, 1961.
- [2] P. S. Bullen & D. S. Mitrinović & P. M. Vasić, *Means and Their Inequalities*, D. Reidel Publishing Company, Dordrecht/Boston, 1988.
- [3] D. Heinrich, *100 Great Problems of Elementary Mathematics*, Dover Publ. Inc., New York, 1965, p. 359. (Originally published in German under the title *Triumph der Mathematik*, © 1958 by Physica-Verlag, Würzburg.)
- [4] I. D. Hill, *Which is bigger – e^π or π^e* , The Mathematical Gazette, Vol. 70, No. 452, Jun. 1986 .
- [5] E. Just, N. Schaumberger, *Two More Proofs of a Familiar Inequality*, The Two-Year College Mathematics Journal, Vol. 6 , No. 2 (May, 1975).
- [6] François Le Lionnais (avec la collaboration de Jean Brette), *Les nombres remarquables*, Hermann, Paris, 1983.
- [7] Eli Maor, e: *the story of a number*, Princeton University Press, Princeton, New Jersey, 1994 (traducerea romanească: e: *Povestea unui număr*, Fundația Theta, Bucuresti, 2006).
- [8] D. Mărghidanu, M. Bencze, *New Proofs for AM - GM and Pondered AM-GM Inequalities*, in „OCTOGON Mathematical Magazine“, pp. 233-235, Vol. 12, nr. 1, April, 2004.
- [9] D. Mărghidanu, *Două demonstrații scurte pentru inegalitatea mediilor*, în „Creații matematice“, seria B, Anul II, pp. 20-21, nr. 2, 2007.
- [10] D. Mărghidanu, *Sapte demonstrații pentru inegalitatea $e^\pi > \pi^e$* , revista MINUS, no. 3, pp. 21-23, 2009.
- [11] C. P. Niculescu, A. Vernescu, *Asupra poziției reciproce a graficelor exponentiale și logaritmului*, G. M. Seria A, 24 (2006), nr. 2, pp. 169-176.
- [12] I. Niven, *Which is Larger, e^π or π^e* , The Two-Year College Mathematics Journal, Vol. 3, No. 2 (Autumn, 1972).

- [13] N. Schaumberger, *The AM - GM Inequality via $x^{\frac{1}{x}}$* , The College Mathematics Journal, Vol. 20, No. 4 (Sept., 1989).
- [14] J. Steiner, *Über das grösste Product der Theile oder Summanden jeder Zahl*, Journal für die reine und angewandte Mathematik, vierzigster Band, p. 208, Berlin, 1850, on line: http://gdz.sub.uni-goettingen.de/no_cache/en/dms/load/img/?IDDOC=268076 sau în „Gesammelte Werke“, Vol II, p. 423.
- [15] A. Vernescu, A. Rădulescu-Banu, *Asupra șirului lui Traian Lalescu*, G. M., 94 (1989), nr.2, pp. 53-54.
- [16] A. Vernescu, *Numărul e și matematica exponențialei*, Editura Universității din București, București, 2004.

O CLASĂ DE PATRULATERE CONVEXE

ION SAFTA¹⁾

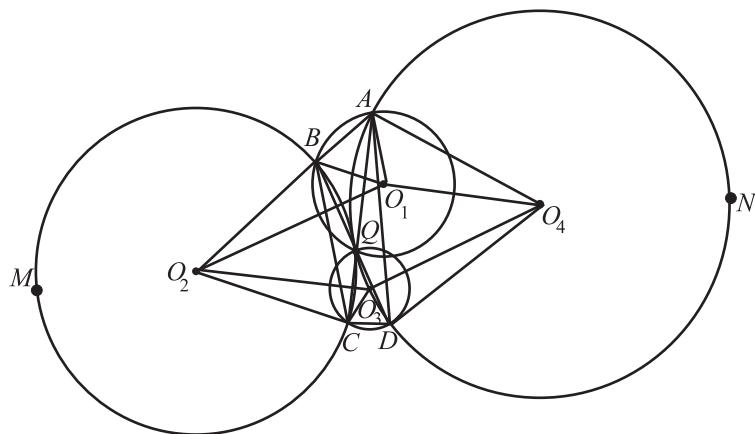
Abstract. This article is dedicated to the convex quadrilaterals whose perimeters are equal to the sum of the circumradii of the four triangles determined by their inner diagonals.

Keywords: quadrilateral, diagonal, circumradius.

MSC : 51M04.

Fie $ABCD$ un patrilater convex care are perimetrul egal cu suma razelor cercurilor circumscrise triunghiurilor cu interioarele disjuncte determinate de diagonale cu laturile patrilaterului.

Fie $C_1(O_1, R_1)$, $C_2(O_2, R_2)$, $C_3(O_3, R_3)$, $C_4(O_4, R_4)$ cercurile circumscrise $\triangle AQB$, $\triangle BQC$, $\triangle CQD$, $\triangle AQD$, punctul Q fiind intersecția diagonalelor patrilaterului.

¹⁾Profesor, Școala nr. 10 „Marin Preda“, Pitești